

Prima instanță: Judecătoria Bălți
(judecător Dumitru Gherasim)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
(judecători S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz)

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător
Judecători

Luiza Gafton
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL "Mondicom-Grup",
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SC "Mondicom-Grup" SRL împotriva Primăriei municipiului Bălți cu privire la anularea dispoziției nr. 859 din 22.12.2014,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de SC "Mondicom-Grup" SRL și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 22 decembrie 2016, prin care s-a respins acțiunea ca depusă peste termen,

C O N S T A T Ă :

La 06 mai 2015 SC "Mondicom-Grup" SRL, reprezentată de administratorul Crîjanovschi Lidia a înaintat în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Bălți, solicitând repunerea în termen a cererii de chemare în judecată și emiterea unei hotărâri judecătorești privind anularea dispoziției nr. 859 din 22.12.2014 (f.d. 2-3).

În motivarea acțiunii, a indicat că la data de 22 decembrie 2014 a fost emisă dispoziția nr. 859 , prin care s-a acordat Primăriei municipiului Bălți permisiunea de a extinde terenul de joacă pentru copii până la terenul care aparține centrului comercial "UNIC" cu drept de proprietate.

Considerând că actul administrativ lezează dreptul de proprietate al persoanei juridice, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă către Primăria municipiului Bălți, prin care a solicitat anularea Dispoziției nr. 859 din 22 decembrie 2014.

Menționează că la data de 23 ianuarie 2015 a recepționat răspunsul Primăriei municipiului Bălți la cererea prealabilă, din conținutul căruia a remarcat că pârâtul condiționat a indicat că va examina fondul cererii în cauză, doar după prezentarea actelor ce confirmă apartenența acestor bunuri SC "Mondicom-Grup" SRL (fosta SC "Liuvacen-Prim" SRL), inclusiv și documentele permise pentru efectuarea lucrărilor de construcție.

Consideră răspunsul Primăriei municipiului Bălți ca fiind unul evaziv și neîntemeiat, necorespunzător solicitărilor înaintate în cerere, iar neanularea actului

administrativ afectează drepturile și interesele SC "Mondicom-Grup" SRL, dar mai cu seamă atentează asupra siguranței copiilor, care sunt puși în pericol prin construcția unui teren de joacă pe un loc interzis, pe care sunt amplasate mai multe rețele inginerești.

Totodată, reclamantul solicită repunere în termenul de depunere a cererii de chemare în judecată, invocând drept temei faptul că anterior a depus o cerere de chemare în judecată similară, cu acelaș obiect și aceleași părți, însă care prin încheierea din 23 februarie 2017 a fost restituită și cu care a făcut cunoștință recent.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 22 decembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca depusă peste termen (f.d. 79; 84-85).

În motivarea soluției sale, instanța de fond a precizat că reclamantul SC "Mondicom-Grup" SRL a depus tardiv cererea de chemare în judecată la data de 06 mai 2015, or, în conformitate cu art. 17 alin. (1) a Legii contenciosului administrativ, cererea de chemare în judecată trebuia înaintată până la data de 22 februarie 2015, deoarece în speță calcularea termenului adresării în instanța de judecată se începe de la data de 23 ianuarie 2015 - data primirii răspunsului la cererea prealabilă. Iar argumentul reclamantului precum că, anterior a mai depus o acțiune similară în instanța de judecată, dar care a fost restituită prin încheierea din 23 februarie 2015 nu constituie temei de repunere în termen pentru adresare a acțiunii în instanța de contencios administrativ. Mai notează instanța că, după primirea încheierii din 23 februarie 2015 privind restituirea cerere de chemare în judecată, SC "Mondicom-Grup" SRL s-a adresat repetat în instanța de judecată peste 2 luni, fapt care nu a fost motivat de către reclamant.

La 12 ianuarie 2017 SC "Mondicom-Grup" SRL, reprezentată de administratorul Crîjanovschi L. a depus o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 81), solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 13 martie 2017 SC "Mondicom-Grup" SRL, reprezentată de administratorul Crîjanovschi Lidia a depus în instanța de apel cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, prin care și-a reiterat solicitările sale (f.d. 97-99).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017 s-a respins apelul declarat de SC "Mondicom-Grup" SRL și a fost menținută hotărârea primei instanțe (f.d. 111-114).

În susținerea deciziei sale, instanța de apel a indicat că, consideră soluția instanței de fond prin care s-a respins cerința de repunere în termen ca fiind legală și întemeiată, în condițiile în care încheierea judecătoriei Bălți din data de 23.02.2015, prin care a fost restituită cererea înaintată de SC "Mondicom-Grup" SRL, pe motiv că nu a fost depusă de o persoană împuternicită, nu poate servi temei de repunere a cererii în termen, deoarece depunerea unei acțiuni în instanța de judecată cu derogare de la normele procedurale, nu servește temei de repunere în termen la depunerea unei acțiuni identice.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a apreciat ca fiind declarative și lipsite de considerență argumentele apelantului precum că instanța nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, or instanța de fond respingând acțiunea reclamantului SC "Mondicom-Grup" SRL pe temeiul omiterii termenului de înaintare a cererii, a determinat totalitatea circumstanțelor la care trebuie de raportat prevederile legale privind momentul începerii curgerii termenului și momentul epuizării termenului de adresare în instanță, dându-l o apreciere justă, conformă legii, ca urmare a analizei complete a circumstanțelor de fapt și de drept.

La 22 august 2017 SRL "Mondicom-Grup" a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 118-120), solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, a indicat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele legale, în ceea ce privește respingerea cererii de repunere în termen a cererii de chemare în judecată considerând că instanța de fond la emiterea hotărârii în cauză nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Totodată, recurentul susține că concluzia primei instanțe, este în contradicție cu circumstanțele pricinii, fapt ce constituie temei de casare a hotărârii emise de Judecătoria Bălți din 22 decembrie 2016.

Consideră, recurentul că în temeiul art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, recursul urează a fi declarat admisibil.

La 29 septembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective.

Prin referința depusă la data 18 octombrie 2017, intimatul și-a exprimat dezacordul cu recursul declarat, considerându-l declarativ, nefondat, neîntemeiat și pasibil de a fi respins. Susține intimatul că acțiunea nu este întemeiată pe nici unul din temeiurile de anulare a actului administrativ, prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. a), b) și c) al Legii contenciosului administrativ. Totodată, reclamantul nu a demonstrat că are calitatea de subiect cu drept de sesizare a instanței de contencios administrativ, nefiind demonstrat faptul că i-ar fi fost lezat vreun drept prin actul contestat.

Consideră intimatul că soluția primei instanțe, privind respingerea acțiunii ca depusă peste termen, este una corectă, or, inițial a fost soluționată cererea de repunere în termen, separat de fond, care indiferent de poziția părții opuse, nu cade sub incidența art. 271 Cod Civil RM, la care face referire recurentul.

Solicită respingerea recursului declarat de SC "Mondicom-Grup" SRL cu menținerea hotărârii judecătoriai Bălți din 22 decembrie 2016 și deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017.

Examinând admisibilitatea recursului potrivit rigorilor prevăzute de art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ consideră că recursul depus de SC "Mondicom-Grup" SRL urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele raționamente.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de însoțire cu numărul de ieșire 12527 (f.d. 115), decizia Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 15 iunie 2017. Iar din conținutul avizului de recepție (f.d.116) rezultă că SC "Mondicom-Grup" SRL a recepționat copia deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017 la data de 19 iunie 2017.

Prin urmare, cererea de recurs expediată de SC "Mondicom-Grup" SRL prin poștă la 18 august 2017 este depusă cu respectarea termenului de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Potrivit art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al aceluiași articol prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Din considerentele prezentate mai sus, instanța observă că cererea de recurs nu a întrunit temeiurile de inadmisibilitate prevăzute de art. 433 alin. b), c), d) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului rezultă că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

În limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecătii nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul relevă că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de SC ”Mondicom-Grup” SRL nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de SC ”Mondicom-Grup” SRL se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Luiza Gafton

Judecătorii

Mariana Pitic

Luiza Gafton

